

Bembeke journaal.

Jaargang nummer 13.

editie nummer 2.

5 oktober 2019

Dag allemaal,

In de eerste week kregen we vanuit meerdere kanten te horen dat de auto toch wel heel erg dringend toe was aan een schilderbeurt.

Nu is de verf de laatste jaren inderdaad erg aan het afbladderen, maar och een kniesoor die daar op let en als ze het niet leuk vinden hebben ze ook minder de neiging om er in te rijden.

Tijdens onze eerste bespreking bij het bisdom begon ook Father Venancio er over en toen we zo langs de neus weg vroegen wat dat wel niet zou kosten, ging hij dat onmiddellijk bij de garage vragen.

Wat bleek, voor 200 euro werd de hele auto overgeschilderd inclusief bumpers en velgen.

We waren in een royale bui en dus maakten we meteen een afspraak voor na het weekend.

Maandagmiddag na terugkomst uit Liwonde de auto weggebracht en we konden hem donderdag weer ophalen.

Donderdag stonden we echt paf. Hoe ze het gedaan hebben, met de kwast, met de roller of met de spuit, werd ons niet helemaal duidelijk maar het resultaat was verbluffend.

Toch knap als je een auto van ca. 16 jaar oud er in een paar dagen kunt laten uitzien als nieuw. Zeker als je weet dat ze hier niet zo proper zijn, want toen we aankwamen waren ze de ramen nog aan het poetsen met een oude vettige lap.

Ondertussen hebben we ook de eerste aanvraag voor ondersteuning alweer binnen.

Bij het gezondheidscentrum heeft de stichting de afgelopen jaren en met de hulp van enkele trouwe sponsors, beetje bij beetje een complete omheining laten metselen en nu willen ze het karwei graag afmaken middels een hokje voor de nachtwaker naast de hoofdingang en een paar poorten aan de achterkant. Een kort gesprekje met de aannemer en de smid leerde dat de totale kosten hiervan ca. 700 euro zouden bedragen. We hadden van een paar mensen wat contant geld meegekregen en Mieke Hertog gaat haar best doen om de rest via de verkoop van zelfgemaakte tasje (met stof uit Malawi overigens) bij elkaar te krijgen, dus dat komt goed.

Toen we donderdag deden “facetimen” met Ingrid (jaja, zelfs wij gaan met de tijd mee), zaten ze net aan tafel en vanwege het weer in Nederland aten ze die dag boerenkool stampot. Raar om te zien als je zelf ergens bent waar het op dat moment 25 graden is.

Maar het werd nog gekker, want zaterdag gingen we voor een aantal zaken naar Lilongwe en daar gingen we lunchen bij “four seasons”, dit is een complex net buiten Lilongwe waar ze wat winkeltjes hebben, een restaurant en ook een soort kwekerij waar ze plantgoed verkopen.

Wat schetst onze verbazing: daar verkochten ze boerenkoolplantjes. In heel Malawi nog nooit boerenkool gezien. Bij ons zeggen ze dat de boerenkool pas echt lekker is als de vorst er overheen gegaan is. Nou dan kunnen ze hier lang wachten.

Bij “four seasons” serveren ze overigens een heerlijke salade van het huis. Daar zitten (niet overdreven) minstens 20 verschillende soorten groenten en bloemen in. Heel bijzonder.

Na de salade hadden we nog wel trek in een ijsje. Ans bestelde vanille ijs met chocola en kreeg een blok keiharde noga met wat onbestemde zoetjes. Ik bestelde een ijs sandwich, wat volgens de ober bestond uit twee laagjes chocolade ijs met een laagje vanille ijs ertussen en kreeg twee

laagje chocolate cake met iets hards en romigs ertussen, wat in ieder geval geen ijs was, maar wat het dan wel was werd niet duidelijk.

Het toetje was geserveerd met een lepel, maar uiteindelijk hebben we toch maar mes en vork gevraagd want er was geen doorkomen aan. Zo kun je je dus vergissen.

Mister Jelazi, een lokale aannemer die een paar kleine klusjes voor ons doet, stond maandagochtend aan de deur om te vertellen dat hij die dag niet kon komen vanwege een begrafenis in zijn dorp.

Tevens gaf hij aan dat de timmerman ook niet kon komen omdat hij bezig was een kist voor de overledene te maken, zo gaat dat hier.

De Johannes Beese stichting had ons gevraagd om de basisschool in Mkomeko te bezoeken en een advies uit te brengen over een projectaanvraag van deze school.

Johannes Beese is een van onze belangrijkste donoren, dus dat deden we graag.

We zijn drie dagen bezig geweest om uit te vinden waar Mkomeko ergens lag, de meeste mensen hadden er nog nooit van gehoord. Uiteindelijk brachten twee chauffeurs van het TTC helderheid, zij wisten beiden waar dit dorp lag. Het verschil was wel dat de afstand door de ene chauffeur werd ingeschat op ongeveer 60 kilometer en door de andere op 20.

Niemand kon uitleggen hoe we moesten rijden en van bewegwijzering hebben ze hier nog nooit gehoord. Nu was de chauffeur van de 20 kilometer de volgende dag vrij, dus die hebben we maar ingehuurd om ons te rijden.

Uiteindelijk bleek de waarheid in het midden te liggen en was het 40 kilometer rijden, waarvan de laatste 20 wel over een niet al te beste zandweg. Een ding is zeker, alleen hadden we het nooit gevonden en nu hebben we weer eens opnieuw kennis gemaakt met het echte platteland, alleen maar armoede en nog eens armoede. Hiermee vergeleken is Bembeke rijk. Johannes Beese wil 4 lokalen voor deze basisschool bouwen, wat heel hard nodig is. Wat dacht je van 1500 leerlingen en 6 leslokalen? Hoe doen ze dat? Zes lokalen vullen met 150 kinderen per lokaal en de rest krijgt buiten onder de bomen les. Ga er maar aanstaan.

Nou dat was wel weer zo'n beetje, morgen (donderdag 3 oktober) vertrekken we in alle vroegte naar het zuiden. We denken aan Blantyre, via Limbe naar Mulanje, Thiolo (sister Rose mogen we natuurlijk niet overslaan) en dan via Zomba naar huis, waar we dan maandag weer aan denken te komen.

Groeten vanuit een nog steeds heerlijk warm Malawi,

Ans en Wil.